

Πηγή: ΕΣΤΙΑ Σελ.: 7 Ημερομηνία έκδοσης: 09-01-2024
Αρθρογράφος: Επιφάνεια 382.21 cm² Κυκλοφορία: 1080
Θέματα: ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μουσική

Συναυλία τής Κρατικής 'Ορχήστρας Θεσσαλονίκης

ΜΕ ΤΟΝ ΤΙΤΛΟ «Γαλάζιος Δούναβης», συνηθισμένος για πρωτοχρονιάτικη συναυλία, ήκούσαμε ένα έντελως άσυνήθιστο πρόγραμμα από τήν **Κρατική 'Ορχήστρα Θεσσαλονίκης (Κ.Ο.Θ.)**, με μαέστρο τόν διεθνούς φήμης καί βασικό άρχιμουσικό τής Κ.Ο.Θ., **Leo McFall**. Δεδομένου ότι ή συναυλία εδόθη με τήν χρηματοδότηση τών 'Υπουργείων Πολιτισμού 'Ελλάδος καί Βουλγαρίας στό πλαίσιο του προγράμματος τής «Βαλκανικής Γέφυρας Πολιτισμού», τό πρόγραμμα περιελάμβανε έργα κυρίως βαλκανικών χωρών.

Τό έργο του **Ρουμάνου George Enescu (1881-1955) «Ρουμανική Ραψωδία»** άρ. 1 ήταν, συμφώνως πρός τό πρόγραμμα, τό πρώτο πού ήκούσαμε. Βιρτουόζος του βιολιού καί του πιάνου, ό Enescu στά συνθετικά του έργα ένσωμάτωσε στοιχεία από τήν παραδοσιακή μουσική τής πατρίδος του, όπως ή ρουμανική ραψωδία άρ. 1 πού ήκούσαμε καί πού διαθέτει πλούσια ήχοχρώματα καί μία πληθώρα ρυθμικών ποικιλιμάτων.

Ως δεύτερο έργο έκ τών συνθετών τής βαλκανικής χερσονήσου, παρηκολούθησαμε για πρώτη φορά

τήν **Ραψωδία «Βαρδάρης»**, έργο 16 του Βουλγάρου **Pancho Vladigerov (1899-1975)**, έθνικού συνθέτη τής Βουλγαρίας, πού έπιτυχώς συνεδύασε τήν κλασική αίσθητική με τούς ιδιωτισμούς τής βουλγαρικής παραδοσιακής μουσικής. 'Ισως πρόκειται για τό δημοφιλέστερο έργο του, στην όποια ό συνθέτης ένσωματώνει μουσική τής πατρίδος του, άντλώντας ύλικό από τραγούδια καί παραδοσιακούς χορούς πού θυμίζουν χορό τών Δερβισήδων.

'Ηκολούθησε τό «**Νυχτερινό**» του **Μανώλη Καλομοίρη (1882-1962)**, του πατέρα, όπως όνομάζεται, τής έθνικής μουσικής μας σχολής, ό όποιος ένστάλλαξε στην λογία μουσική στοιχεια τής ελληνικής μουσικής παραδόσεως με δυτικές τεχνικές συνθέσεις. Τό έργο με σόλο βιολί, από τόν **διακεκριμένο βιολονίστα Άντώνη Σουσάμωγλου**, προσφέρει μελαγχολικές περιπλανήσεις πού έναλλάσσονται με έντονες κορυφώσεις. Άκολουθως, ή σερβική μουσική έκανε τήν εμφάνισή της με τό έργο «**Grlica (τρυγόνη)**» του διασημότερου Σέρβου συνθέτη καί μαέστρου **Stevan Hristi (1885-1958)**, έργο του ύστερου ρο-

μαντισμού με στοιχεια ίμπρεσιονιστικά. Πρόκειται για ένα ύπεροχο τραγούδι, πού ξεκινά γλυκά καί κελαϊδιστά από τά φλάουτα, ξεσηκώνοντας για χορό με γρήγορο ρυθμό καί έλαφρώς κυματιστό, όπως τό πέταγμα του τρυγονιού.

'Ηκολούθησαν περισσότερο γνωστά έργα, όπως είναι ή «**Ούγγρική Ραψωδία άρ. 2**» του **Franz Liszt (1811-1886)**. Τό έργο διαθέτει σκοπούς με πλούσιες αναφορές από τήν παραδοσιακή μουσική τής πατρίδος του, όπως τσιγγάνικα στοιχεία γεμάτα από αύθόρητο ρυθμό καί συγκινητικές μελωδίες.

Ό **Richard Strauss (1864-1949)** έγνώρισε μεγάλη έπιτυχία τό 1911 με τήν όπερα «**Ήπότης με τό ρόδι**», μία μουσική κωμωδία, τής όποιας ή ύπόθεση διαδραματίζεται στην Βιέννη. Τό 1944 ό Strauss συνέθεσε μία σουίτα, συλλέγοντας μελωδίες από τό μουσικό ύλικό τής όπερας καί κυρίως με ρυθμό βάλς, ύπογραμμίζοντας τό προφίλ του κωμικού προσώπου καί πρωταγωνιστή του έργου, Βαρώνου Ochs. Τό πρόγραμμα έκλεισε με τόν ώραίο «**Γαλάζιο Δούναβη**», έθνικό ύμνο τών

■ Ό άρχιμουσικός τής Κ.Ο.Θ. **Leo McFall**.

Βιεννέζων, ένφ με τήν ρομάντζα «**Salut d' Amour**», ως encore, έκλεισε ή έσπερις, μεταδίδοντας μας χαρά, άπόλαυση καί αισιοδοξία για ένα εύτυχημένο καινούργιο έτος.

ΣΟΦΙΑ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ